



ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci  
**žalobce: P.K.**, nar. ..., ..., *zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, IČ 70891168, Závodní 353 /88, 360 21 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného **ze dne 16.2.2016 č.j. 121/DS/16-4**,

*t a k t o :*

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.**

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž k odvolání žalobce bylo změněno rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 18.11.2015 č.j. 18923/OD-P/15, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod pátý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), pro porušení § 4 písm. c) a § 71 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2.600,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč, tak, že žalovaný vypustil část výroku týkající se porušení § 71 odst. 4 zákona o silničním provozu.

V žalobě žalobce především namítal, že nespáchal přestupek, neboť na semafor neviděl přes vozidlo, které stálo před tímto semaforem. Podle žalobce se jednalo o dodávku, takže na přenosný semafor malé výšky žalobce neviděl, vozidlo vypadalo jako odstavené, absentovala dopravní značka poučující o umístění signalizačního zařízení na komunikaci. Žalobce se rozhodl stojící vozidlo objet. Dále mělo být podle žalobce zkoumáno, zda žalobce dodržel potřebnou míru opatrnosti. Toto posuzováno nebylo, rozhodnutí tak má žalobce v této části za nedostatečně zdůvodněné. Žalobce měl za to, že potřebnou míru opatrnosti dodržel, protože se mu situace jevila tak, že bylo vozidlo před ním zastaveno policisty, proto se je rozhodl objet. Dále bylo namítáno v žalobě, že absentuje ve výroku odkaz na přesné ustanovení právní normy, která měla být jednáním žalobce porušena, podle žalobce se jedná o ust. § 70 odst. 2 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. Ve výroku podle žalobce také absentuje upřesnění formy zavinění, když je uvedeno pouze, že byl přestupek spáchán z nedbalosti. Žalobce namítal rovněž neuvedení bodového postihu ve výroku rozhodnutí a měl za to, že z výpovědi policisty, který byl vyslechnut jako svědek, správní orgán vyvodil skutečnosti, které z tohoto vyvodit nelze. Nelze totiž dovodit, že by žalobce mohl vědět, že v daném místě byl semafor a že měl dostatečný čas vozidlo zastavit. Naopak dle žalobce z výpovědi svědka vyplývá, že před semaforem již stálo jedno vozidlo, proto bylo namístě zabývat se tím, zda žalobce mohl semafor vidět.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalobní námitky nebyly uplatněny v odvolání, a proto se k nim mohl žalovaný vyjádřit až ve stanovisku k žalobě. Výstražná svislá dopravní značka „A10“ neukládá účastníkům provozu na pozemních komunikacích povinnost, jejímž porušením by se dopouštěl přestupku. Proto žalobcem namítaná absence této značky nezbavuje řidiče povinnosti řídit se signalizačním zařízením. Správní orgán I. stupně dostal podle žalovaného své povinnosti označit právní kvalifikaci, když do výroku uvedl porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Ustanovení § 70 odst. 2 téhož zákona vykládá význam jednotlivých barev v tříbarevné signalizační soustavě, ale neukládá povinnost. Ve smyslu § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, pokud zákon nestanoví výslovně zavinění úmyslné. Počet bodů připsaných do evidenční karty řidiče za přestupek není věcí správního orgánu I. ani II. stupně. Záznam bodů provádí příslušné registrační město na základě pravomocného rozhodnutí o věci samé.

Součástí správního spisu je oznámení o přestupku ze dne 21.8.2015, podle něhož žalobce v tento den řídil osobní motorové vozidlo Iveco 35 RZ ... ve 14:05 hod. v Bečově nad Teplou na silnici I. třídy č. 20 ve směru na Plzeň. Předjel před ním stojící vozidlo na podélné čáře souvislé a nezastavil na červený světelný signál na přenosném světelném signalizačním zařízení. Žalobce podepsal oznámení, nicméně se do něho nevyjádřil.

Při jednání dne 5.10.2015 svědek D.F. v nepřítomnosti žalobce uváděl, že předmětného dne prováděli s kolegou J.B. na ulici Karlovarská v Bečově nad Teplou dohled nad Besip. Sledovali křižovatku na Karlovarské ve směru na Mariánské Lázně. S vozidlem stáli na odstavném místě naproti zastávce autobusu, která směřuje na Plzeň. Bylo zde umístěno přenosné signalizační zařízení z důvodu opravy mostu. V tu dobu svítilo červené světlo a za semaforem již stálo jedno vozidlo. Řidič vozidla Iveco stojící vozidlo objel a na červený signál nezastavil, projel tímto místem a odbočil na křižovatce ve směru na Mariánské

Lázně na pozemní komunikaci II. třídy č. 230. Policisté se za vozidlem ihned rozjeli, měli ho na dohled a zastavili ho, ve vozidle byl řidič sám. Měl jim uvést, že má právní ochranu a chce být oznámen.

Při jednání dne 4.11.2015 zmocněnec žalobce pan Ing. J. žádné nové důkazy nenavrhł a pouze požádal o stanovení lhůty k písemnému vyjádření, která byla stanovena usnesením z téhož dne, nicméně vyjádření podáno nebylo.

Ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5, zák. č. 361/2000 Sb., čehož se měl dopustit tím, že z nedbalosti na předmětném místě před křižovatkou, která byla řízena přenosným signalizačním zařízením tříbarevné soustavy, řídil motorové vozidlo a nezastavil a projel tímto místem v době, kdy na tříbarevné soustavě byl signál s červeným světlem Stůj, čímž měl porušit ust. § 4 písm. c) a § 71 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb. V odůvodnění správní orgán konstatoval, že výpověď policisty koresponduje s úředním záznamem, který sepsal po provedení zákroku. Je logická a vysvětluje logicky průběh zákroku, proto ji správní orgán hodnotil jako věrohodnou. Podle správního orgánu, pokud by policista o přestupku nebyl přesvědčen, nerozhodl by se věc postoupit ke správnímu řízení, neboť ví, jaké důsledky by to mělo, pokud by se zjistilo, že uvedl nepravdivé údaje. Policisté jsou bez poměru k obviněnému a jako veřejní činitelé vypovídají ve své svědecké výpovědi pod hrozbou daleko vyšších sankcí v případě nepravdivé nebo neúplné výpovědi, než osoba nepožívající práva a povinnosti veřejného činitele. Policista na rozdíl od obviněného neměl na věci a jeho výsledku jakýkoliv zájem, vykonával jen svoji služební povinnost. Obviněný tak měl na základě této výpovědi svědka dostatečný čas k tomu, aby vozidlo včas zastavil na předepsaném místě před světelným signalizačním zařízením, přičemž je pouze jeho chybou, že tak neučinil. Řidič mohl před semaforem zastavit. Na porušení zákona ze strany žalobce neměla vliv žádná neočekávaná či nestandardní situace nebo událost, ale vnější okolnosti byly standardní, předpokladatelné a zvládnutelné i při dodržení zákona. K míře zavinění správní orgán konstatoval, že při řízení provozu přenosným signalizačním zařízením znamená pro řidiče signál s červeným světlem Stůj povinnost zastavit vozidlo před červeným signalizačním zařízením, což žalobce neučinil. Formu zavinění zhodnotil správní orgán jako nevědomou nedbalost, když žalobce nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. K tomu to správní orgán dospěl na základě výpovědi svědka, podle něhož řidič před semaforem vůbec nezpomalil, u vozidla nebyl ani náznak, že by řidič s vozidlem chtěl zastavit, z čehož plyne možnost, že žalobce červený signál neviděl nebo ho mohl přehlédnout.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které přes výzvu nedoplňl o odvolací důvody. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo změněno prvostupňové rozhodnutí tak, že byla vypuštěna část týkající se výroku a odůvodnění o porušení § 71 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb. Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že ust. § 71 odst. 4 zák. o silničním provozu není účastníkům provozu na pozemních komunikacích ukládána žádná povinnost, pouze toto ustanovení stanoví, za jakých podmínek se užívá přenosné signalizační zařízení tříbarevné nebo dvoubarevné soustavy. Žalovaný v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dospěl k závěru, že

nebyla narušena procesní práva účastníka řízení, správní orgán I. stupně postupoval tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci v souladu se zásadou materiální pravdy a rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Nelze akceptovat žalobní námitku, podle níž je v přestupkovém řízení nezbytné uvádět do výroku o trestu i počet zaznamenaných bodů do registru řidičů, neboť nejde o trest ukládaný správním orgánem, nýbrž o sankci sui generis, která nastává ex lege v souvislosti s pravomocným ukončením řízení o přestupku.

Závěr správního orgánu o spáchání přestupku ve formě nevědomé nedbalosti považuje soud za správný a dostatečně odůvodněný, neboť bylo výpovědí svědka prokázáno, že žalobce při objíždění vozidla, které stálo na červený signál, vůbec nezpomaloval, což, pokud se domníval, že pouze objíždí překážku, jednoznačně svědčí o nedostatku potřebné opatrnosti, když žalobce se měl a mohl (přínejmenším výrazným zpomalením, popř. úplně zastavením) přesvědčit, proč před ním stojí na vozovce vozidlo. Dále také nejpozději po objetí tohoto vozidla mohl a měl žalobce zjistit, že je v místě přenosné signalizační zařízení se signálem Stůj, a zastavit před ním, což podle svědka neučinil. Z těchto okolností jasně vyplývá, že žalobce v dané věci nedodržel potřebnou míru opatrnosti a závěr o spáchání přestupku ve formě nevědomé nedbalosti je správný.

K námitce absence přesnějšího určení formy zavinění ve výroku prvostupňového rozhodnutí, kde je uvedeno pouze z nedbalosti a teprve v odůvodnění je další upřesnění, že se podle správního orgánu jednalo o nevědomou nedbalost, soud uvádí, že se nejedná o takovou závažnou procesní vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. K této námitce soud také poukazuje např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.2.2017 čj. 6 As 303/2016-37, (dostupný na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), podle něhož „podle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Z toho vyplývá, že pro posouzení viny je podstatné pouze rozlišení zavinění na úmyslné a nedbalostní. Proto nelze přisvědčit stěžovateli, že je povinností správních orgánů ve výroku rozhodnutí o přestupku rozlišovat mezi vědomou a nevědomou nedbalostí, neboť z hlediska určení formy zavinění jde vždy o nedbalost.“

Pokud jde o žalobní námitku, že v dané situaci měla být na místě přestupku výstražná dopravní značka, která by upozorňovala na přenosné signalizační zařízení, soud se plně ztotožňuje s vyjádřením žalovaného, že jelikož význam této značky je pouze informativní, její absence nemůže zbavit žalobce odpovědnosti za přestupek.

Soud neshledal výrok prvostupňového rozhodnutí vadným ani ohledně tvrzení o nedostatečném odkazu na přesné ustanovení porušované právní normy, neboť je zde jasný odkaz na ustanovení § 4 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb. Podle tohoto ustanovení je řidič povinen mimo jiné řídit se světelnými signály. Žalobce nezastavil na červený světelný signál Stůj, je tedy zřejmé, že žalobce nerespektoval právě povinnost ukládanou ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., která je v tomto ustanovení také dostatečně konkretizována.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

**P o u č e n í :**    **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 26. května 2017

*Za správnost vyhotovení:*  
*Martina Kerberová*

**Mgr. Jana Komínková, v.r.**  
samosoudkyně